

med hr. Keld Albrechtsen. Hr. Keld Albrechtsen har sagt, at han synes, der ligger mange ubesvarede spørgsmål efter i dag. Ja, jeg skal jo kun beklage, at jeg ikke har haft mulighed for at komme i samråd i Finansudvalget. Det ville jeg jo med glæde have gjort. Det synes jeg er ærgerligt. Altså hvis hr. Keld Albrechtsen mener, at der har ligget mange ubesvarede spørgsmål, så er jeg da virkelig ærgerlig over, at jeg ikke har fået mulighed for som minister at kunne komme i samråd. Det ærgrer mig altså. Jeg skal gerne igen i dag sige, at jeg da synes, det ville være en god idé.

Jeg ved så ikke hvorfor, men jeg synes altså, det er ærgerligt, når det ligger sådan. Og jeg synes, når jeg kigger på de spørgsmål, der er svaret på, at så er der jo svaret på det hele. Jeg kan ikke høre eller læse det anderledes, end at det er, fordi det er de forkerte svar. Hr. Keld Albrechtsen ved godt, hvordan der skal svares, og hver gang han så ser, at der ikke kommer de rigtige svar, så er det et forkert svar eller et manglende svar.

Man må man nok indstille sig på, at der kan komme til at gå en rum tid, hvis hr. Keld Albrechtsen vil have, jeg skal svare det, hr. Keld Albrechtsen synes. Jeg vil sige, at jeg tror nok, jeg vælger de svar, jeg synes er rimelige og rigtige. Og det er jo så også godt, at de netop er i overensstemmelse med det, som i grunden er svaret på de skriftlige spørgsmål.

Så er der fru Elsebeth Gerner Nielsen, der spørger: Hvorfor vil man haste et forslag igennem? Man kan godt være uenig i det. Det synes jeg er fair. Man kan være uenig i, hvorfor det skal foregå på den måde, men jeg synes ikke, man kan sige, at man ikke har fået svar på, hvorfor man gerne vil. Vi har jo skrevet heri – og jeg skal gerne citere svarene – at vi ønsker, at man tager den her beslutning meget hurtigt, fordi vi gerne vil have det institut startet hurtigt. Det synes jeg er fair at man kan være uenig i.

Men jeg synes, det er svært, når man skal sige hvorfor. Ja, netop derfor. Vi vil gerne have, at det kommer så hurtigt som muligt i gang. Og jeg er meget mere bekymret over, at der nok skal komme til at gå meget lang tid og det skal vare meget længe, inden instituttet kan komme til at virke. Det beklager jeg dybt; det er jeg ked af. Men det tager jo lang tid at lave sådan noget. Vi vil bare gerne gøre vores til, at det kan komme hurtigt i gang. Så det er svaret.

Så skal jeg sige til hr. Jørn Jespersen, som – uden at jeg vil komme ind i en lang række af de diskussioner – ligesom antyder ved et par lejligh-

heder, at det har været svært at få den nuværende i miljøminister i diskussion op til valgkampen: Ja, nu er jeg jo sådan indrettet, at når jeg har sagt ja til en invitation, her var det Socialdemokratiet og SF i Vojens, til, at jeg kommer til et møde om aftenen og afleverer indlægget dér, så tæller det altså for mig. Så kan det godt være, at de grønne organisationer har lavet møde i København.

Kl. 13.20

Jeg har en fuld forståelse for, at hr. Jørn Jespersen kan mene, at møder i København er mere vigtige end møder i Sønderjylland, men jeg beder også om, at hr. Jørn Jespersen kan have den forståelse, at sådan er det ikke sikkert, jeg prioriterer. Og når jeg har sagt ja til at komme til et møde, så kommer jeg. Og jeg synes, at det er på kanten, at jeg skal høre på, at jeg ikke har ønsket at diskutere inden. Jeg var i øvrigt samme aften i »Deadline« med den nu afgåede miljø- og energiminister, men måtte så gøre det fra et studie i Jylland.

Jeg synes, vi skal lade være med at lave miljøpolitik på den måde, at vi ligesom skal skabe konflikter, at vi på en eller anden måde skal prøve på at se, om vi ikke kan få sagt noget om, at vi er meget uenige, i stedet for at gøre noget for miljøet. Det synes jeg vi skulle bruge vores tid mere til.

Hr. Jørn Jespersen spørger mig om nogle ting i finansloven. Jeg vil kun sige, at hvad finansloven angår, vil jeg altså ikke komme ind på den på nuværende tidspunkt. Jeg tror også, at det er begrænset, hvor mange jeg skuffer ved at sige det. Finansloven bliver fremlagt den 29. januar, så det synes jeg jeg venter på.

Jeg vil så godt sige tak både til hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Eyvind Vesselbo og fru Helle Sjelle, for jeg synes, det var visionært, hvad der blev sagt. Der var nogle synspunkter om, at vi skulle komme i gang, vi skulle snakke indhold, vi skulle snakke miljøpolitik, vi skulle snakke om at få mere miljø for pengene, vi skulle prøve at diskutere. Vi havde vendt hver en sten – jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl brugte det udtryk – nu skulle vi så i gang med at finde ud af, hvad vi får for pengene.

Jeg håber og beder til, at vi ikke kommer til at diskutere procedurer i ét væk i forbindelse med miljøpolitikken, men kommer til at diskutere det indhold, som jeg også hørte de tre ordførere efterspørge, nemlig at vi kommer til at forholde os til, om vi også bruger de penge, som vi opkræver, de penge, som vi bruger på miljøet – og det